A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2006. szeptember 7. *

A C-489/04. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Verwaltungsgericht Sigmaringen (Németország) a Bírósághoz 2004. november 29-én érkezett, 2004. szeptember 28-i határozatával terjesztett elő az előtte

Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen

és

a Land Baden-Württemberg

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Schiemann tanácselnök, Juhász E. és E. Levits (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: A. Tizzano,
hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2005. december 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– Alexander Jehle, Weinhaus Kiderlen képviseletében A. H. Meyer és B. Klaus Rechtsanwälte,

– a görög kormány képviseletében V. Kontolaimos és K. Marinou, meghatalmazotti minőségben,

– az olasz kormány képviseletében I. M. Braguglia, meghatalmazotti minőségben, segítője: D. Del Gaizo avvocato dello Stato,

– a ciprusi kormány képviseletében C. Likourgos és A. Markoulli, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Közösségek Bizottsága képviseletében M. Nolin és F. Erlbacher, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya a 2003. július 1-jei 1176/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 164., 12. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 39. kötet, 211. o.) módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendelet (HL L 155., 27. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 36. kötet, 44. o.; a továbbiakban: 1019/2002 rendelet) értelmezése.

2 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az A. Jehle, Weinhaus Kiderlen (a továbbiakban: az alapügy felperese), valamint a Land Baden-Württemberg között folyamatban lévő jogvita keretében nyújtották be, melynek tárgya az alapügy felperesének azon joga, hogy az olívaolajat az úgynevezett „bag in the box" módszer szerint forgalmazza.

Jogi háttér

3 A 2001. július 23-i 1531/2001/EK tanácsi rendelettel (HL L 201., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 33. kötet, 197. o.) módosított, az olaj- és zsírpiac közös szervezésének létrehozásáról szóló, 1966. szeptember 22-i 136/66/EGK tanácsi rendelet (HL 1966. 172., 3025. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 1. kötet, 77. o.; a továbbiakban: 136/66 rendelet) 1. cikkének (1) bekezdésében előírja, hogy ki kell alakítani az olajos magvak, olajtartalmú gyümölcsök, növényi olajok és zsírok, valamint halból és tengeri emlősből nyert olaj és zsír piacának közös szervezését. E cikk (2) bekezdése tartalmazza a 136/66 rendelet hatálya alá tartozó termékek felsorolását, melyek között az olívaolaj is szerepel.

4 A 136/66 rendelet 35. cikkének (1) bekezdése az olívaolaj és az olívamaradék-olaj forgalmazására vonatkozóan előírja a rendelet mellékletében foglalt megjelölések és meghatározások használatát. A 35. cikk (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy csak a melléklet 1. pontjának a) és b) alpontjában, valamint 3. és 6. pontjában említett termékek forgalmazhatók kiskereskedelmi szakaszban.

5 A 136/66 rendelet 35a. cikkének (1) cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az 1. cikkben említett termékek tekintetében forgalmazási előírásokat lehet meghatározni, különösen a minőségi osztályozásra, a csomagolásra és kiszerelésre vonatkozóan.

Amennyiben ilyen előírásokat állapítanak meg, azok a termékek, amelyekre alkalmazandók, csak e szabványokkal összhangban forgalmazhatók."

6 A 136/66 rendelet melléklete, melynek címe „A 35. cikkben említett olívaolajok és olíva-olajpogácsából készült olajok leírásai és meghatározásai", a következőképpen rendelkezik:

„1. Szűz olívaolajok

Az olajfa terméséből kizárólag mechanikai, illetve egyéb fizikai eszközök útján, olyan körülmények között kinyert olajok, amelyek semmiféle változást nem eredményeznek az olajban, amely mosáson, leöntésen, centrifugáláson, illetve szűrésen kívül nem részesül semmiféle kezelésben, kizárva az oldószerek vagy vegyi, illetve biokémiai hatást kifejtő adalékok felhasználásával, illetve újraészterezési eljárással kinyert olajokat, valamint az egyéb olajfajtákkal kevert olajokat.

A szűz olívaolajok kizárólag a következőképpen osztályozhatók és írhatók le:

a) Extra szűz olívaolaj:

A lehető legnagyobb mértékben savmentes, szűz olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett savtartalma 100 grammonként legfeljebb 0,8 gramm, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória esetében meghatározottaknak.

b) Szűz olívaolaj

A lehető legnagyobb mértékben savmentes, szűz olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett savtartalma 100 grammonként legfeljebb 2 gramm, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategória esetében meghatározottaknak.

[...]

3. Finomított olívaolajokból és szűz olívaolajokból álló olívaolaj

A finomított olívaolaj és a lampante olajon kívüli szűz olívaolaj keverésével nyert olívaolaj, amelynek olajsavban kifejezett savtartalma 100 grammonként nem haladja meg az 1 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategóriára meghatározott jellemzőknek.

[...]

6. Olíva-olajpogácsából készült olaj

Az olívaolaj-pogácsából készült finomított olaj és a lampante olajtól eltérő szűz olívaolaj keverésével nyert olaj, amelynek olajsavban kifejezett savtartalma 100 grammonként nem haladja meg az 1 grammot, és amelynek egyéb jellemzői megfelelnek az e kategóriára meghatározott jellemzőknek."

7 Az 1019/2002 rendelet 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 2000/13/EK irányelv sérelme nélkül ez a rendelet különleges előírásokat határoz meg a 136/66/EGK rendelet mellékletének 1. a) és b), valamint 3. és 6. pontjában említett olívaolajok és olívamaradék-olajok kiskereskedelmi forgalmazására.

(2) E rendelet alkalmazásában a kiskereskedelmi forgalmazás az (1) bekezdésben említett, természetes állapotban kiszerelt vagy élelmiszerben feldolgozott olajnak a végső felhasználó számára történő értékesítését jelenti."

8 Az 1019/2002 rendelet 2. cikke a következőket írja elő:

„Az 1. cikk (1) bekezdésében említett olajok legfeljebb 5 liter űrtartalmú kiszerelésben kínálhatók a végső felhasználónak. A csomagolást olyan zárórendszerrel kell ellátni, amely az első kinyitás után nem zárható le újra, és a 3–6. cikknek megfelelően kell címkézni.

Azonban az éttermekben, kórházakban, üzemi étkezdékben vagy más hasonló közétkeztetési intézményekben való fogyasztásra szánt olaj esetében a tagállamok az adott létesítménytípustól függően megállapíthatnak 5 litert meghaladó maximális űrtartalmú kiszerelést is."

9 Az 1019/2002 rendelet 3–7. cikke a csomagolás címkézésére vonatkozik, a 8–10. cikke pedig e rendelet alkalmazásának ellenőrzését, valamint a rendelet betartásának biztosításához szükséges intézkedéseket szabályozza.

10 Az 1019/2002 rendelet 11. és 12. cikke különböző átmeneti rendelkezéseket tartalmaz az e rendelet által bevezetett új előírásokhoz való igazodás időszakának megállapítása, és az ezen előírások alkalmazásához szükséges eszközök meghatározásának lehetővé tétele érdekében.

11 A 2000/13/EK irányelv élelmiszer-összetevők feltüntetése tekintetében történő módosításáról szóló, 2003. november 10-i 2003/89/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelvvel (L 308., 15. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 661. o.) módosított, az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv (HL L 109., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.; a továbbiakban: 2000/13 irányelv) célja – (4) preambulumbekezdése – szerint olyan általános jellegű közösségi szabályok létrehozása, amelyek horizontálisan alkalmazhatók a forgalomba kerülő összes élelmiszerre.

12 Az említett irányelv olyan elveket állapít meg, amelyeket a címkézés és annak alkalmazott módszere tekintetében be kell tartani (2. cikk), valamint rögzíti azon adatoknak a listáját, amelyeket valamennyi élelmiszer címkézésén kötelezően fel kell tüntetni, mint például az árumegnevezés, az összetevők listája, valamint a minőség megőrzésének várható időtartama (3. cikk). Az ezen adatokra vonatkozó feltételeket és kivételeket a 4–17. cikk írja elő.

13 A 2000/13 irányelv 14. cikke előírja, hogy amennyiben az élelmiszereket a végső felhasználóknak vagy közétkeztetésben működő gazdasági szereplőknek kínálják megvételre előcsomagolás nélkül, vagy az élelmiszereket az értékesítés telephelyén csomagolják a fogyasztó kérésére, vagy előrecsomagolják közvetlen értékesítés céljából, a tagállamok részletes szabályokat fogadnak el az kötelező adatok megjelenítésének módjáról, és rendelkezhetnek úgy, hogy az adatok összességének vagy egyes adatoknak a feltüntetése nem kötelező, feltéve hogy a vásárló így is megfelelő információhoz jut.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

14 Az alapügy felperese az úgynevezett „bag in the box" módszer alkalmazásával olívaolajat értékesít kiskereskedelmi szinten. Ezen értékesítés céljából a csomagoló az olajat kétrétegű műanyag zsákba („bag") önti, melynek űrtartalma 5 liter, és melyen feltüntetik az eredetmegjelölést, valamint az ellenőrzés pecsétjét. A zsák különleges, vissza nem zárható zárórendszerrel van ellátva, amelynek membránját át kell lyukasztani ahhoz, hogy az olajat ki lehessen belőle önteni. Ez a műanyag zsák egy égetett agyagból készült edényben („box") van elhelyezve, amelynek egyetlen kimenete a termék kiöntésére szolgáló csap. Ezen kettős csomagolás segítségével („bag in the box") a fogyasztó hozzájut az olaj kívánt mennyiségéhez, amelyet vagy az általa hozott vagy a helyszínen, az üzletben megvásárolt edénybe önt. Az olaj eredetének, minőségének és árának megjelölését a fogyasztó az alapügy felperese által az égetett agyagból készült edényen elhelyezett címkézésről olvashatja le.

15 2004 februárjában a Landratsamt Ravensburg, Amt für Veterinärwesen und Verbraucherschutz (az állatorvosi ügyekért és a fogyasztóvédelemért felelős ravensburgi körzeti hatóság, a továbbiakban: Landratsamt Ravensburg) utasította a felperest, hogy hagyjon fel az olívaolaj fent leírt módon történő forgalmazásával. A Landratsamt Ravensburg közölte, hogy az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdéséből következően az olívaolaj legfeljebb ötliteres kiszerelésben előcsomagoltan adható el a fogyasztóknak.

16 Az alapügy felperese ezt követően megállapítás iránti keresetet nyújtott be a Verwaltungsgericht Sigmaringenhez, kérelmezve annak megállapítását, hogy az 1019/2002 rendelet nem tiltja, hogy folytassa az olívaolajnak az úgynevezett „bag in the box" módszerrel történő értékesítését. Az alapügy felperese többek között azt állította, hogy az 1019/2002 rendelet nem vonatkozik az olívaolaj kimérve történő eladására, hanem csupán a csomagolt olívaolaj eladására, és hogy a rendelet 2. cikke következésképpen nem tartalmaz az olívaolaj kimérve történő eladására vonatkozó tilalmat, hanem kizárólag a csomagolt olívaolaj forgalmazására vonatkozó előírásokat.

17 Mivel az 1019/2002 rendeletet a 2000/13 irányelv kiegészítésének céljával fogadták el, az irányelv továbbra is alkalmazandó azokon a területeken, amelyek tekintetében e rendelet nem tartalmaz külön szabályozást. A 2000/13 irányelv 14. cikke lehetővé teszi, hogy a végső felhasználóknak élelmiszereket előcsomagolás nélkül kínáljanak eladásra, és megbízza a tagállamokat, hogy részletes szabályokat fogadjanak el a kötelező adatok feltüntetésének módjára vonatkozóan.

18 Az alapügy felperese ezenfelül rámutatott arra, hogy az úgynevezett „bag in the box" módszer jellegénél fogva hasonló védelmet biztosít a fogyasztó számára, mint amelyet az olívaolaj-eladásnak az előcsomagolt olívaolajra történő korlátozása nyújt. Az említett módszer márpedig biztosítja, hogy a fogyasztók számára ne kínáljanak eladásra a hozzáadott anyagok miatt rossz minőségű, vagy a valótlan eredetmegjelöléssel ellátott olajat.

19 A kérdést előterjesztő bíróságnak azonban e tekintetben kételyei vannak, különösen azt illetően, hogy a műanyag zsák minden nagyobb erőfeszítés nélkül újratölthető, illetve hogy a fogyasztó az említett zsák címkézését nem láthatja, hanem csak e címkézésnek azt a másolatát, amelyet a zsákot tartalmazó edényen helyeztek el.

20 A Landratsamt Ravensburg vitatja az alapügy felperese által javasolt értelmezést. Érvelése szerint az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdése tilalmat tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a végső felhasználók számára csomagolatlan olívaolajat értékesítsenek.

21 E körülmények között a Verwaltungsgericht Sigmaringen úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy értelmezendő-e az [...] 1019/2002/EK rendelet 1–12. cikke, hogy e rendelkezések a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan, olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítésére vonatkozó előírásokat is meghatároznak?

2) Úgy értelmezendő-e az [...] 1019/2002/EK rendelet 2. cikkének első bekezdése, hogy e rendelkezés megtiltja a csomagolatlan olívaolaj és csomagolatlan, olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítését?

3) Másodlagosan, megszorítóan úgy értelmezendő-e az [...] 1019/2002/EK rendelet 2. cikkének első bekezdése, hogy e rendelkezés megtiltja ugyan a csomagolatlan olívaolaj és a csomagolatlan, olíva-olajpogácsából készült olaj végső felhasználók részére történő értékesítését, ez a tilalom azonban nem vonatkozik az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj „bag in the box" módszerrel történő értékesítésére?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a második kérdésről

22 A kérdéseket előterjesztő bíróság az első és második kérdésével, melyeket együtt célszerű vizsgálni, lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az 1019/2022 rendelet és különösen annak 2. cikke első bekezdése értelmezhető-e oly módon, hogy az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj a végső felhasználók számára csak az említett rendelkezés előírásai szerinti csomagolással értékesíthető.

23 Meg kell állapítani, hogy az alapügy felperese által képviselt álláspont, mely szerint az olívaolajnak és az olíva-olajpogácsából készült olajnak a végső felhasználók számára kimérve történő értékesítése engedélyezett – mivel az 1019/2002 rendelet célja csupán az előcsomagolt olívaolaj és olíva-olajpogácsából készült olaj forgalmazása előírásainak megállapítása, és a rendelet hatálya nem terjed ki az ilyen olajok kimérve történő forgalmazására – nem helytálló.

24 Az 1019/2002 rendelet jogi alapját ugyanis a 136/66 rendelet 35a. cikke képezi, mely (1) bekezdésének első albekezdésében úgy rendelkezik, hogy a rendelet 1. cikkében említett termékek tekintetében forgalmazási előírásokat lehet meghatározni, különösen a minőségi osztályozásra, a csomagolásra és kiszerelésre vonatkozóan. Az ezen utóbbi rendelkezés által felsorolt valamennyi terméket – melyek magukban foglalják az olívaolajat és az olíva-olajpogácsából készült olajat – a Kombinált Nómenklatúrában e termékekre vonatkozóan megadott árumegnevezések és vámtarifaszámok azonosítják. Az e termékek csomagolásához kapcsolódó meg-

fontolások nem képezik alapját sem e termékek meghatározásának, sem azok megkülönböztetésének.

25 Az 1019/2002 rendeletben külön szabályozott termékeket e rendelet 1. cikkének (1) bekezdése sorolja fel. Ezek a 136/66/EGK rendelet mellékletének 1. a) és b), valamint 3. és 6. pontjában említett olívaolajok és olívamaradék-olajok, és ezeket e melléklet minőségi jellemzőik szerint osztályozza, függetlenül attól, hogy milyen módon – azaz csomagoltan vagy kimérve – forgalmazzák azokat.

26 Végezetül az 1019/2002 rendelet, többek között az olívaolaj valódiságának biztosítása érdekében, forgalmazási előírásokat állapított meg ezen olajok csomagolására vonatkozóan. E rendelet 2. cikkének első bekezdése előírja, hogy az olajok legfeljebb 5 liter űrtartalmú kiszerelésben kínálhatók a végső felhasználónak, és a csomagolást olyan zárórendszerrel kell ellátni, amely az első kinyitás után nem zárható le újra. Az ilyen csomagolást ezenfelül az 1019/2002 rendelet 3–6. cikkének megfelelően kell címkézni.

27 Ezek az előírások az 1019/2002 rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében előírt valamennyi olajra alkalmazandóak, és csupán egyetlen kivételt engednek, melyről e rendelet 2. cikkének második bekezdése kifejezetten rendelkezik. Ez a kivétel, amely egyébként nem az olaj csomagolt formában történő eladásra kínálásának kötelezettségére vonatkozik, hanem csupán a csomagolás űrtartalmára, lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy a közétkeztetési intézményekben való fogyasztásra szánt olaj esetében az adott létesítménytípustól függően 5 litert meghaladó maximális űrtartalmú kiszerelést állapítsanak meg.

28 A fenti megfontolásokból következik, hogy az előző pontban említett kivételen kívül az olívaolajat és az olíva-olajpogácsából készült olajat a végső felhasználóknak csak az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdésében meghatározott előírások, és különösen az e rendelkezés által előírt csomagolási követelmény betartásával lehet. A 136/66 rendelet 35a. cikke (1) bekezdésének második albekezdése értelmében ugyanis amennyiben forgalmazási előírásokat fogadtak el, az ezen előírások hatálya alá tartozó termékek csak ezen előírásokkal összhangban forgalmazhatók.

29 Ennek az értelmezésnek nem mond ellent az 1019/2002 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt kivétel, mely szerint az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj forgalmazására vonatkozó előírások „a 2000/13/EK irányelv sérelme nélkül" kerülnek megállapításra.

30 Az 1019/2002 rendelet (1) preambulumbekezdése értelmében az e rendeletben megállapított különös címkézési szabályok kiegészítik a 2000/13 irányelv által megállapított azon általános jellegű szabályokat, melyek horizontálisan alkalmazhatók a forgalomba kerülő összes élelmiszerre. Következésképpen az 1019/2002 rendelet 1. cikkének (1) bekezdésében a 2000/13 irányelvre történő hivatkozást nem úgy kell értelmezni, hogy annak célja eltérés vagy mentesség biztosítása az ebben a rendeletben előírt, az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj címkézésére vonatkozó különös szabályok tekintetében, hanem úgy, hogy e hivatkozás az említett különös szabályok mellett a 2000/13 irányelv által előírt általánosabb jellegű szabályok betartásának biztosítását is célozza.

31 Ennek megfelelően az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj címkézése tekintetében a 2000/13 irányelv azon rendelkezései, amelyek előírják például a nettó

mennyiség, illetve a minőség megőrzése idejének feltüntetését, párhuzamosan alkalmazandók az 1019/2002 rendelet különös szabályaival, különösen a 3–6. cikkel.

32 Ezzel szemben a 2000/13 irányelv 14. cikke, melyre az alapügy felperese hivatkozik, amennyiben e cikk lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy részletes szabályokat fogadjanak el arra vonatkozóan, hogy az irányelv 3. cikkében és 4. cikkének (3) bekezdésében foglalt adatokat a nem előcsomagolt élelmiszereken hogyan kell megjeleníteni, nem releváns, mivel egyrészt az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdése megtiltja az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj ilyen módon történő eladásra kínálását, másrészt a tagállamok e hatásköre csak a közétkeztetési intézményeknek szánt olaj kiszerelésének űrtartalmára vonatkozik.

33 Az első és a második kérdésre tehát azt a választ kell adni, hogy az 1019/2002 rendeletet és különösen a rendelet 2. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj a végső felhasználók számára csak az említett rendelkezés előírásai szerinti csomagolással értékesíthető.

A harmadik kérdésről

34 A kérdéseket előterjesztő bíróság a harmadik, másodlagosan feltett kérdésével lényegében arra szeretne választ kapni, hogy az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdését lehet-e úgy értelmezni, hogy az alapügy felperese által alkalmazotthoz hasonló forgalmazási módot (az úgynevezett „bag in the box" módszert) e rendelkezés nem tiltja.

35 Az alapügy felperese azt állította, hogy az úgynevezett „bag in the box" módszer jellegénél fogva hasonló védelmet biztosít a fogyasztó számára, mint amelyet az olívaolaj-eladásnak az előcsomagolt olívaolajra történő korlátozása nyújt. A kérdéseket előterjesztő bíróság ezért teszi fel a kérdést, hogy e forgalmazási módszer sajátosságai ellentétben állhatnak-e a tilalommal.

36 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EK 234. cikkben meghatározott, a nemzeti bíróságok és a Bíróság közötti világos hatáskör elhatároláson alapuló eljárás keretében a tények bármilyen értékelése a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. A Bíróság következésképpen nem rendelkezik hatáskörrel az alapügy tényeinek elbírálására vagy az általa értelmezett közösségi szabályoknak nemzeti intézkedésekre, illetve helyzetekre való alkalmazására, mivel ezek a kérdések a nemzeti bíróság kizárólagos hatáskörébe tartoznak (a C-211/03. sz., C-299/03. sz. és C-316/03–C-318/03. sz. HLH Warenvertrieb és Orthica egyesített ügyekben 2005. június 9-én hozott ítélet [EBHT 2005., I-5141. o.] 96. pontja).

37 A Bíróság azonban tájékoztathatja a nemzeti bíróságokat a közösségi jog szempontjából releváns valamennyi olyan értelmezési szempontról, amely hasznos lehet a bíróságok számára a közösségi jogi jogszabály alkalmazása során (a Bíróság 35/75. sz. Matisa Maschinen ügyben 1975. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 1975., 1205. o.] 3. pontja).

38 A jelen ítélet 28. pontjában már kifejtettek szerint a 136/66 rendelet 35a. cikke (1) bekezdésének második albekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben forgalmazási előírásokat fogadnak el, az ezen előírások hatálya alá tartozó termékek csak ezen előírásokkal összhangban forgalmazhatók.

39 Ebből következően az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj forgalmazási módját az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdése szerint kell értékelni, és e rendelettel összeegyeztethetetlennek kell tekinteni, amennyiben e feltételek nem teljesülnek.

40 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy az alapügy felperese által alkalmazott forgalmazási mód szerint az olívaolajnak és az olíva-olajpogácsából készült olajnak a végső felhasználó általi megvásárlása azt feltételezi, hogy az olajat a vásárlás helyszínén egy nyitott vagy nyitható edényből az e végső felhasználó által vásárolt vagy hozott edénybe áttöltik.

41 Az ilyen áttöltés szükségessége miatt e forgalmazási mód nem felel meg az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdésében foglalt követelménynek, mely szerint az olívaolajat a végső felhasználónak olyan zárórendszerrel ellátott csomagolásban kell eladásra kínálni, azaz eladni, amely az első kinyitás után nem zárható le újra.

42 E körülmények mellett nem lehet arra hivatkozni – ahogy azt az alapügy felperese tette – hogy az edény, amelyből az olívaolajat és az olíva-olajpogácsából készült olajat áttöltik, esetlegesen megfelel az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdésében foglalt, a maximális űrtartalomra, a zárórendszerre, valamint a címkézésre vonatkozó feltételeknek. Az a feltétel ugyanis, amely szerint – az 1019/2002 rendelet (2) preambulumbekezdésével összhangban – az olívaolaj eredetiségének biztosítása érdekében megfelelő zárórendszert kell kialakítani, magában foglalja, hogy lehetővé kell tenni a csomagolásnak a végső felhasználó által történő felnyitását.

43 Hasonló módon nem lehet arra hivatkozni – ahogy az Európai Közösségek Bizottsága tette –, hogy a jelen ügy tárgyát képezőhöz hasonló forgalmazási módot jogszerűnek kell tekinteni, amennyiben az edény, amelybe az olajat áttöltik, megfelel a maximális űrtartalomra, a zárórendszerre, valamint a címkézésre vonatkozóan az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdésében előírt követelményeknek. A megfelelő zárórendszernek az edényen csupán a végső felhasználó részére történő átadáskor történő elhelyezése nem felel meg a zárórendszer előírása által követett célkitűzésnek, amennyiben az olívaolaj és az olíva-olajpogácsából készült olaj valódisága veszélyeztetésének kockázata már az ezen átadást megelőző szakaszban is fennáll.

44 Mindemellett a forgalmazási mód jogszerűsége értékelésének az adott esetben a felhasználók által hozott azon edény vizsgálatától való függővé tétele, amelybe az olívaolajat és az olíva-olajpogácsából készült olajat áttöltik a vásárlás helyszínén, azt eredményezné, hogy egyes esetekben e forgalmazási mód jogszerűnek minősülne, más esetekben pedig nem, anélkül hogy érdemi különbség lenne ezen esetek között. Egy ilyen megoldás az 1019/2002 rendelet betartásának mindenfajta ellenőrzését megnehezítené.

45 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az tiltja az alapügy felperese által alkalmazotthoz hasonló forgalmazási módot, mely nem felel meg az e rendelkezés által előírt feltételeknek.

A költségekről

46 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján, a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2003. július 1-jei 1176/2003/EK bizottsági rendelettel módosított, az olívaolajra vonatkozó forgalmazási előírásokról szóló, 2002. június 13-i 1019/2002/EK bizottsági rendeletet, és különösen e rendelet 2. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az olívaolaj és az olívaolajpogácsából készült olaj a végső felhasználók számára csak az e rendelkezés előírásai szerinti csomagolással értékesíthető.**

2) **Az 1176/2003/EK bizottsági rendelettel módosított 1019/2002 rendelet 2. cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az tiltja az alapügy felperese által alkalmazotthoz hasonló forgalmazási módot, mely nem felel meg az e rendelkezés által előírt feltételeknek.**

Aláírások